

8.1 Cvičení.

Čia (būti) Mantas. Jis (nestudijuoti, baltistika),
jis (studijuoti, kinai, filosofija).
Jis (gyventi, Kaunas). Mantas yra geras studentas,
jis (kalbėti) čekiškai, vokiškai, ispaniškai, vengriškai ir suomiškai. Jo šeima
nemaža, jis (turėti, tėvas, mama, broliai, dėdės,
tetos, pusbroliai, pusseserės). Deja, jis (neturėti, sėšė), bet
labai (mylėti, savo, draugė, Lina).

8.2 Skloňování slova šuo (pes)

sg.	pl.
N. šuo	šunys
G. šuns	šunų
D. šuniui	šunims
A. šunį	šunis
I. šunimi / šiniu	šunimis
L. šunyje	šunyse
V. šunie	šunys

8.3 Posesivita II.

Kieno – čí

Kieno knyga? Kieno namas? Kieno šis vaikas? Kieno ta mašina?

Savo – svūj, svoje

Aš turiu savo knygą. Aš turiu savo namą.

SPRÁVNĚ		ŠPATNĚ
Aš myliu savo šeimą.	Miluji svou rodinu.	Aš myliu mano šeimą.
Tu turi savo knygą.	Máš svou knihu.	Tu turi tavo knygą.
Ji myli savo vaiką.	Ona miluje své dítě.	Ji myli jos vaiką.
Mes turime savo namą.	Máme svůj dům.	Mes turime mūsų namą.

Cvičení: savo x mano, tavo, jų etc.

Jonas myli dukrą.	X žmona gyvena Vilniuje.	(jis)
Aš turiu mašiną.	X vyras labai aukštas.	(aš)
..... namas gražus.	X	Ar jūs turite ir garažą?	(jūs)
Jos ieško brolio.	X brolis linksmas.	(jos)
..... draugai linksmi žmonės.	X	Ar tu turi knygą?	(tu)
..... profesorius senas.	X vaikų mes neturime.	(mes)
..... stalas žemas.	X stalo ji neturi.	(ji)
Jie kalba kalbomis.	X tėvai geri.	(jie)

8.4 Časování sloves – indikativ préterita (minulý čas)

Typ „-o“ např. bijoti bijo bijojo (nemají to tam), kalbėti, mylėti, gyventi, žinoti

Typ „-ė“: např. sloveso *rašyti, rašo, rašė*, atsiprašyti, kelti (kėlė), nešti (neša, nešė)

aš	raš-iau	mes	raš-ėme
tu	raš-ei	jūs	raš-ėte
	jis, ji/jie, jos raš-ė		